

Østrig. En europæisk pris eksisterer således alene, hvis det pågældende lægemiddel markedsføres i et eller flere af disse lande.

For lægemidler, som tilhører en tilskudsgruppe bestående af synonyme lægemidler med samme aktive indholdsstof og i sammenlignelige pakningsstørrelser, fastsættes der én fælles tilskudspris for alle lægemidler i hver tilskudsgruppe. For grupper, hvor der indgår mindst ét lægemiddel med en europæisk pris, fastsættes tilskudsprisen for alle lægemidler i gruppen som den laveste europæiske pris blandt lægemidlerne i tilskudsgruppen. For øvrige tilskudsgrupper fastsættes tilskudsprisen som den laveste danske forbrugerpris blandt lægemidlerne i gruppen.

Den pris, der ydes tilskud til, kan aldrig overstige lægemidlets faktiske pris. Det vil sige, at såfremt forbrugerprisen er lavere end den europæiske pris, så beregnes tilskuddet af lægemidlets forbrugerpris.

Det har været en væsentlig målsætning med de gældende regler baseret på beregning af europæiske priser at medvirke til, at hverken medicinbrugerne eller det offentlige har skullet betale mere for lægemiddelvirksomhedernes produkter i Danmark, end man gør i det øvrige Vesteuropa. Denne målsætning har været understøttet af en erklæring fra Lægemedelindustriforeningen om, at foreningens medlemsvirksomheder er indstillet på ikke at hæve deres priser på generelt tilskudsberettigede lægemidler over den europæiske gennemsnitspris.

Imidlertid har anvendelsen af europæiske gennemsnitspriser som grundlag for fastsættelsen af tilskudspriser vist sig at indebære, at patienter og læger i dag ikke altid har et tilstrækkeligt økonomisk incitament til at få udleveret henholdsvis ordinere det billigste lægemiddel i den enkelte tilskudsgruppe. I en række tilfælde, hvor medicintilskuddet beregnes på grundlag af den europæiske gennemsnitspris, og hvor der findes flere lægemidler på det danske marked, som er billigere end den europæiske pris, har det således i dag ingen eller kun begrænsede økonomiske konsekvenser for patienten i relation til tilskudsberegningen at få udleveret et lægemiddel, som er dyrere end det billigste lægemiddel i tilskudsgruppen, som markedsføres i Danmark. I disse tilfælde vil den offentlige sygesikring – sammenlignet med en situation, hvor tilskuddet beregnes på grundlag af den billigste danske pris – kunne blive påført en merudgift, svarende til sygesikringens andel af prisforskellen mellem den europæiske gennemsnitspris (tilskudsprisen) og prisen på det billigere lægemiddel.

Desuden indebærer anvendelsen af europæiske priser som grundlag for fastsættelsen af tilskudspriserne,

at det ikke altid er muligt for en patient at få udleveret et lægemiddel, hvortil der ydes et fuldt procentvist tilskud – selvom lægen ikke har fravalgt substitution. Denne situation opstår i de tilfælde, hvor den laveste danske pris i tilskudsgruppen er højere end den europæiske gennemsnitspris, som danner grundlag for tilskudsberegningen. I praksis opstår situationen, når lægemiddelvirksomheder, der ikke er omfattet af Lægemedelindustriforeningens gældende priserklæring, sælger et lægemiddel dyrere i Danmark end i de øvrige EU/EØS-lande. Omsætningen af lægemidler med en lavere europæisk pris end den billigste danske pris udgjorde i 2003 ca. 188 mio. kr., svarende til 1,7 pct. af den samlede lægemiddelomsætning.

De gældende regler for fastsættelse af tilskudspriser er herudover blevet kritiseret for manglende gennemsuelighed og gennemsigtighed, idet der er tale om anvendelse af »fiktive« priser, der i mange tilfælde ikke kan genfindes som den danske pris på et konkret lægemiddel, og idet det ikke umiddelbart er muligt for forbrugerne at gennemskue, hvordan Lægemedelstyrelsen på baggrund af indberetninger fra de enkelte lægemiddelvirksomheder har beregnet den europæiske pris.

Regeringen foreslår på denne baggrund, at den nuværende model, hvor fastsættelsen af tilskudspriser sker på baggrund af europæiske gennemsnitspriser, afskaffes til fordel for en model, der indebærer, at tilskudsprisen fastsættes til prisen på det billigste markedsførte lægemiddel i hver tilskudsgruppe. Hvis lægemidlet ikke indgår i en tilskudsgruppe, dvs. såfremt der ikke findes substituerbare alternative lægemidler på det danske marked, indebærer lovforslaget, at tilskudsprisen som i dag sættes til lægemidlets forbrugerpris.

Lovforslaget indebærer, at den europæiske gennemsnitspris ikke længere vil indgå i beregningsgrundlaget for tilskudspriserne. Derimod vil prisen på parallelimporterede lægemidler – i modsætning til i dag – komme til at indgå i grundlaget for fastsættelsen af tilskudsprisen i hver tilskudsgruppe, idet tilskudsprisen vil blive fastsat som prisen på det til enhver tid billigste lægemiddel i tilskudsgruppen. Endvidere vil tilskudspriserne med den nye ordning i medfør af lægemiddellovens § 22 i praksis blive opdaterede hver 14. dag i forbindelse med virksomhedernes indberetninger af priser til Lægemedelstyrelsen, mens reguleringen i dag som hovedregel finder sted to gange årligt i forbindelse med virksomhedernes halvårslige indberetning af europæiske priser til Lægemedelstyrelsen.

Det grundlæggende princip bag tilskudsprissystemet er, at den offentlige sygesikring og patienterne